

40 DANA ZA ŽIVOT

36. dan, 30. 10. 2024.

Nakana:

Molimo za sve koji su zlostavljani.

Sveto pismo:

Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: »Ženo! Evo ti sina!« Zatim reče učeniku: »Evo ti majke!« (Iv 19, 26)

Razmatranje:

A pitam vas, muževi, koji ste prošli mnoge oluje života, nije li sramota za muža, da ono što je crno nazove bijelim, da ono što je ružno nazove lijepim, da ono što je gorko nazove slatkim, da ono što je teško zlo, nazove dobrim samo zato, jer je takav duh vremena? Od svega ropstva najsrमतnije je i najpogubnije ropstvo uma. A mnogi muževi danas ne vide svoje vlastite sramote, kad klipšu za krilaticama razvratnih ljudi, kao da im je Bog progovorio s nebesa na usta proroka. Nije li dobro preokrenuo pustinjak Antonije, kad je rekao svojim učenicima: »Doći će vrijeme, kad će ljudi poludjeti, i kad budu vidjeli jednoga koji nije lud kao oni, vikati će na njega – lud si – samo zato, jer nije lud kao što su i oni.« Ponos dakle i čast muža zahtijeva, da se ne ljulja kao trska pred lažnim duhom vremena, nego da stoji čvrst i odlučan, da i pogine za ono što je upoznao kao istinu. A istina je, da pravog Boga, Stvoritelja svijeta i Njegov divni zakon, ne mogu zamijeniti nikakve zemaljske veličine i ljepotne fraze brbljavaca. Sakrament ženidbe i blagoslov koji donosi sa sobom, ne može zamijeniti slobodna ljubav. Kršćanski odgoj u obitelji ne može zamijeniti škola bez Boga. Načelo kršćanske pravde među narodima i državama ne može zamijeniti ili nadoknaditi načelo surove sile i mržnje. Sramota je dakle za muža da sagne koljeno pred lažju vremena u kojemu živi. Budite zato pravi muževi!

Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena, jer konačna pobjeda ipak ne pripada njemu nego Bogu! Ljudski sudeći, nije onoj trojici junačkih mladića bilo spasa, kad su uskratili poslušnost da pokleknju pred zlatnim, ali mrtvim bogom Nabukodonozorovim i bili bačeni u ražarenu peć. Ali njihova vjera u živoga Boga bila je neslomljiva. I On ih je izbavio. Izbavio tako da im ni vlas na glavi nije izgorjela u strašnome ognju, jer stoji pisano: »Ja sam Gospod i nema drugoga!« A jer je Bog, zato je i apsolutni Gospodar svega. A jer je apsolutni Gospodar svega, zato mora uvijek biti pobjednik. Zapamtite si dakle dobro! Kako god prošli ratovi i revolucije što ih proživljavamo, kako god prošlo orijaško hrvanje u svijetu, zadnji pobjednik bit će Gospodin Bog. Kad je glasoviti Chateaubriand za vrijeme revolucije 1848. ležao na umoru, donese mu svećenik zadnju poputbinu. »Kraljevi prolaze«, mrmljao je umirući. »A ja vam«, odgovori mu svećenik, »a ja vam donosim Kralja, koji nikad ne prolazi.«

Ima li dakle smisla oduševljavati se za lažne ideje vremena i njihove nosioce, za te mizerne bogove iz zemlje i praha, koji će svi proći kao pljeva, kad Bog zavitla snažnom desnicom svojom? Stojmo dakle, na to nas upućuje zdrav razum, stojmo dakle čvrsto uz Onoga, koji je Gospod sadašnjosti kao i prošlosti i budućnosti, vjerovali to ljudi ili ne.

Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena, jer to zahtijeva konačno i prava ljubav prema samome sebi i domovini. Ako je Bog, kao što jest, apsolutni Gospodar svega, može li On, koji je vječna pravda, pustiti da se trajno a nekažnjeno gazi Njegov sveti zakon? Nije zato bez razloga zavapio prorok: »Jao vama, koji zlo zovete dobro, a dobro zlo. Koji tminu zovete svjetlo, a svjetlo tminu, koji gorko zovete slatko a slatko nazivate gorkim!« (Iz 5, 20) Kakovu nadu, pitamo vas, kakovu nadu mogu još imati oni, koji su ostavili izvor života – Boga i priklonili se laži prolaznog vremena, koje je sve istinske vrednote života zanijekalo? Budite uvjereni, da će svaki, koji zanemari Boga i prikloni se lažnom duhu vremena i zlu koje ono sije, prije ili kasnije iskusiti što znači riječ prorokova: »Znaj i vidi, kako je zlo i kako je gorko, što si ostavio Gospodina Boga svoga, i što nema straha Njegova u tebi, veli Gospod nad vojskama!« (Jr 2, 19)

Došlo dakle što mu drago u ovim žalosnim vremenima, mi nećemo nikada sagnuti koljena pred zlom koje se širi, pred lažnim duhom vremena, koje je protivno Bogu. To traži od nas ponos muža, to traži od nas Bog, to traži prava ljubav prema samome sebi i domovini, koja ne računa s trskama nego s pećinama, s muževima koji su na mjestu. Prije nego je vođa Izraelaca Jošua imao ući u zemlju obećanu, da se ne bi uplašio na očigled pogibelji, reče mu Gospod: »Ohrabri se i budi jak!« I ja vama dovikujem na domaku oluje koja prijeti čitavome svijetu: »Ohrabrite se i budite jaki u vjeri koju očevi vaši ispovijedaju već 1300 godina! Ostanite vjerni Bogu i zakonu Njegovu, da uđete jednom u zemlju živih i da postignete krunu vječnoga života, koji je Bog obećao onima koji budu vjerni do smrti, Njemu, Stvoritelju i Gospodaru svijeta!«

bl. Alojzije Stepinac, propovijed u Peterancu,
17. 11. 1940. (2. dio)

Molitva:

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zla. Amen.